

Toch nog feest

Ik werd heel vroeg wakker, want vandaag was het feest!

Tekst Niels Rood Illustratie Flos Vingerhoets

Ik kon echt niet meer in slaap komen. Snel kleedde ik me aan en sloop naar buiten. Ik rende naar het huis van Rebel en klopte op het raam. "Wat is er?", klonk het slaperig. "Rebel", riep ik. "Het is tijd om op te staan. Je moet een taart gaan bakken!" "Laat me slapen", zei Rebel en ik hoorde een diepe zucht, een paar keer smakken en toen niets meer.

Ik liep naar het huis van Stanley Stekker. "Stanley! We moeten buiten muziek hebben. Zullen we dat vast gaan neerzetten?" "Laat me slapen", zei Stanley via zijn elektrische deurtelefoon.

Tegenover Stanley woont Noa. "Wakker worden, Noa! We gaan je kussens neerleggen op het grote kleed, het is feest!" "Laat me slapen", zei Noa. "Het is nog heel erg vroeg!" Grote mensen zijn slaapkoppen,

dacht ik. Het hele feest zou mislukken, als niemand wat deed. Ik schopte tegen een steentje en rende er achteraan. Daarna gaf ik er nog een schop tegen. En nog één. De steen plonsde in het water van de rivier. Een eend zwom geschrokken weg, ze kwaakte hard. "W-wat... wat is dat?" Het geschrokken hoofd van Steven Stroom kwam uit zijn boot tevoorschijn. "Wat zie jij eruit?", zei hij. "Je kijkt helemaal niet vrolijk." "Het feest gaat niet door", zei ik. "Niemand doet wat. Het zijn allemaal slaapkoppen." "O. Nou, laten we dan maar een eindje gaan varen", zei Steven. "Goed", zei ik snel. Dat was ook leuk.

We bleven lekker lang weg, maar 's middags wilde Steven terug. Zodra we aan land waren, rook ik iets heerlijks. Taart! Ik rende naar het grasveld. Bas Bos had een vuurtje gemaakt. Fleur Kleur schonk limonade in en Stanley kwam aanlopen met de muziek. "We gingen net beginnen met het feest", zei Rebel. "Je kijkt heel wat vrolijker dan vanmorgen", zei Steven. "Ik dacht dat het feest niet doorging", zei ik. "Maar gelukkig zijn jullie op tijd wakker geworden."

